

Obecná a základní (nikoli úplná) pravidla pojmenovávání souborů a adresářů

Než se pustíte do tvorby webu, nebo do studia toho, jak se to dělá, pojd'te se podívat, které své zvyky byste měli opustit - konkrétně co se týká názvů souborů.

Jak to asi běžně děláte

Dávno ta tam je doba, kdy nám operační systém našeho vlastního počítače nedovolil v názvu souboru nic víc než osm znaků bez diakritiky a tři znaky pro příponu. Nyní, když píšete tento článek, 97 % z vás nejspíš používá Windows XP, Vista nebo třeba 2000 - a můžete pojmenovávat soubory prakticky libovolně, snad jen pár znaků jako lomítko možná do názvu souboru nenacpete. Takže pak máte adresář "Kočky moje maminky" a v něm soubor "Macíček 20.7.2006 (v obýváku).jpg". ***Není to ale dobře a na webu nebo ve spolupráci s jinými operačními systémy narazíte na problém s nekompatibilitou!!!***

Bez diakritiky, bez mezer...

Hlavním důležitým rozdílem je to, že vy vlastně možná ani nevíte, jaký operační systém je na počítači, na který chcete soubory dát (neboli na webovém serveru, či datovém úložišti). Je velmi časté, že je tam něco jiného než Windows - a proto je velmi důrazně doporučeno, abychom se při pojmenovávání souborů drželi takových pravidel, které vyhoví snad všem operačním systémům.

V názvech souborů nepoužívejte diakritiku a mezery, vyvarujte se raději zákeřným znakům jako je třeba tečka. Vůbec nic nezkazíte, když pro názvy souborů použijete prostě pouze písmena, číslice, pomlčku a podtržítko. S těmito znaky byste si měli bez problémů vystačit; názvy souborů sice nebudou možná tak všeřikající a krásné, zato budou funkční.

Pozor na velikost písmen

Další důležitou informací může být to, že "C" (velké C) a "c" (malé c) jsou dvě naprosto různá písmena. Pro operační systém jsou rozdílná stejně jako třeba "z" a "x". Je dobré to mít na paměti. Vytvoříte soubor, dáte mu jméno a potom na něj budete chtít vytvořit odkaz, takže budete potřebovat použít jeho název. Když soubor pojmenujete Jablko.htm a vytvoříte odkaz na JABLKO.htm, nebude to prostě fungovat - stejně, jako kdybyste vytvořili odkaz Hruška.htm.

Vyplývá z toho jedna rada - není to pravidlo, ale jen doporučení. Budete-li v názvech souborů používat pouze malá písmena, nemůže vás tato skutečnost nijak zaskočit. (Samozřejmě podobně by asi fungovalo používání pouze velkých písmen, ale to se mi zdá takové humpolácké a myslím, že se to ani běžně nedělá.) Na druhou stranu nedoporučuji snažit se téhle skutečnosti využít a pojmenovat jeden soubor Kanape.htm, další KaNaPe.htm a další kanape.htm. V tom byste asi skutečně brzo ztratili přehled, nehledě na to, že by se vám s takovými soubory obtížně pracovalo off-line, protože Windows je budou považovat za rovnocenné názvy.

Přípony

Přípon použitelných na webu je spousta. Zkusím to zobecnit - pro začátek budeme tvořit statické stránky s příponou .htm nebo .html (to je naprosto na vaší volbě; historicky původní je .html, ale pro použití u systémů, které povolují pouze třípísmenné přípony, vzniklo rovněž .htm). Další soubory, především tedy myslím obrázky nebo třeba soubory ke stažení, budou mít přípony tak, jak jste zvyklí - .jpg, .gif, .pdf a podobně.

Nezapomeňte, že je možné, že váš prohlížeč souborů (Průzkumník ve Windows) nezobrazuje

přípony. Může se snadno stát, že uložíte soubor a protože příponu nevidíte, ještě ji tam doplníte. Soubor se pak jmenuje třeba `index.htm.html` a bude vám dělat problémy. Proto vám vřele doporučuji pracovat se soubory v nějakém správci souborů, který ukazuje názvy souborů standardně (Co třeba [Total Commander](#)?), nebo si aspoň v Průzkumníkovi zapněte zobrazování přípon - klikněte na Nástroje -> Možnosti složky, zvolte záložku Zobrazení a odškrtněte volbu Skrýt příponu souborů známých typů.